

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/40128,Uroczystosc-wreczenia-Krzyzy-Wolnosci-i-Solidarnosci-Wieden-8-maja-2017.html>
19.04.2024, 21:01

Uroczystość wręczenia Krzyży Wolności i Solidarności - Wiedeń, 8 maja 2017

W poniedziałek 8 maja 2017 w Ambasadzie RP w Wiedniu wiceminister spraw zagranicznych Jan Dziędziczak wręczył Krzyże Wolności i Solidarności zasłużonym działaczom opozycji antykomunistycznej w Polsce. Odznaczenia otrzymali Tadeusz Jaskulski, Piotr Radowski i Mirosław Wojnarowski.

Jaskulski Tadeusz Stanisław

Tadeusz Jaskulski był pracownikiem Instytutu Kształcenia Nauczycieli w Bydgoszczy, zatrudnionym na stanowisku asystenta. W 1980 r. aktywnie uczestniczył w tworzeniu Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, zostając przewodniczącym Komisji Zakładowej w swoim zakładzie pracy. Przed wyborami parlamentarnymi w 1985 roku zaangażował się w działalność podziemną, mającą na celu zniechęcenie społeczeństwa Bydgoszczy do udziału w głosowaniu.

W nocy 22 czerwca 1985 r., w czasie rozklejania ulotek nawołujących do bojkotu wyborów, zatrzymany przez patrol MO, a następnie postanowieniem Prokuratury Wojewódzkiej w Bydgoszczy tymczasowo aresztowany i osadzony w Areszcie Śledczym w Bydgoszczy, w którym przebywał do 31 grudnia 1985 r. Wobec trzykrotnego niestawienia się na rozprawę sądową został postanowieniem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy ponownie aresztowany i osadzony w Areszcie w Bydgoszczy, w którym przebywał od 27 maja 1986 r. do 13 czerwca 1986 r. Na mocy ustawy o amnestii Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w dniu 21 sierpnia 1986 r. umorzył postępowanie przeciwko niemu.

Tadeusz Jaskulski w czasie swojej działalności utrzymywał stałe kontakty z opozycjonistami z innych miast, m.in. z Warszawy, Szczecina i Poznania. Ponadto zaangażował się w działalność Duszpasterstwa Ludzi Pracy przy kościele pw. Świętych Polskich Braci Męczenników w Bydgoszczy oraz był współzałożycielem, autorem tekstów, redaktorem i drukarzem podziemnego czasopisma „Żywią i Bronią”.

Radowski Piotr Henryk

Był współzałożycielem i członkiem Tymczasowej Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w miejscu pracy, tj. w Zakładzie Odlewniczym „Polmatex – Wifama” w Łodzi, gdzie m.in. zajmował się redakcją techniczną Biuletynu Informacyjnego Komitetu „Obrona” oraz

Biuletynu Zakładowego. Aktywnie działał w Konfederacji Polski Niepodległej, współtworzył Łódzki Komitet Obrony Więzionych za Przekonania. Po wprowadzeniu w Polsce stanu wojennego został aresztowany i internowany w Ośrodkach Odosobnienia przy Zakładach Karnych w Sieradzu i w Łowiczu, gdzie przebywał w okresie od 18 grudnia 1981 r. do 30 czerwca 1982 r. W tym czasie skreślono go z listy studentów Politechniki Łódzkiej. We wrześniu 1982 r. wyemigrował do Austrii i zaangażował się w pomoc dla działaczy opozycji w PRL. Po wznowieniu zagranicznej działalności Konfederacji Polski Niepodległej w 1984 r. został mianowany przedstawicielem i prowadził Terytorialne Zagraniczne Biuro KPN w Austrii.

Wojnarowski Mirosław Grzegorz

W latach 1978-1983 był pracownikiem Przedsiębiorstwa Handlu Sprzętem Rolniczym „Agroma” w Koszalinie. Pełnił funkcję przewodniczącego komisji zakładowej Niezależnych Samorządnych Związków Zawodowych „Solidarność” w swoim zakładzie pracy.

Po wprowadzeniu stanu wojennego kontynuował działalność opozycyjną. Podczas odbywających się uroczystości pierwszomajowych w 1982 roku był jednym z organizatorów akcji protestacyjnej przy krzyżu misyjnym koło Katedry w Koszalinie. Domagał się uwolnienia internowanych oraz zniesienia stanu wojennego. 7 lipca 1982 r. Sąd Wojewódzki w Koszalinie skazał Mirosława Wojnarowskiego na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wojnarowski przebywał kolejno w Zakładzie Karnym w Szczecinku (od 9 lipca 1982 r.), we Wrocławiu (od 13 sierpnia 1982 r.) oraz w Zakładzie Karnym w Strzelinie (od 30 marca 1983 r.). Został warunkowo zwolniony postanowieniem Sądu Wojewódzkiego we Wrocławiu z dnia 19 maja 1983 r.

Po opuszczeniu więzienia jako b. działacz „Solidarności” znajdował się w zainteresowaniu koszalińskiej Służby Bezpieczeństwa. Działania operacyjne skutkowały prowadzeniem dalszej inwigilacji w nowym miejscu pracy, tj. w Koszalińskiej Spółdzielni Mieszkaniowej „Przylesie” w Zakładzie Remontowo-Budowlanym.